

καί τόν μεγάλο Παιτισάχ τόν πάει τρία κι' ένα
καί τῆς ἀγίας Φατούμας φορέει τὸ βρακί.

Βλέπω καί τόν Οὐδύποδα σ' ένα τῆς Θήβας ὄρομο,
'στῆς Ἀντιγόνης τῆς γνωστῆς, στηρίζεται τὸ ὄμο,
καί πόσι πόσι σταματᾷ
καί τὸ κορίτσι του ῥωφᾷ
πού πίσται τὸ Στρατόπεδο, πού συγκρατεῖ τὰ πλῆθη,
κι' αὐτὴ τοῦ λίγει ἐμὸν παπᾶ, θερρῶ πῶς διελύθη».

'Στὸν Ἰερδάνην τοῦ ποῦρος
βρατίζεται τὸ κράτος,
διὸ καί δίδεται χορὸς
'στ' Ἀνάκτορα βερβάτος.

'Σχερῶσθησαν κεινῶματα καί πείσματα μεγάλα
καί τὸ Παλάτι κι' ὁ Στρατὸς ἴνιθκαν μέλι γάλα,
σμπάκιμας ἐβουλόνοται καί τόκα μιά κι' ἰβίβα,
ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη χαλασμός, στρατόπεδο 'στὴ Θήβα.

'Ἀκόμη τῆς Ἀποκρηᾶς δὲν βέρσος νταούλι
κι' εὐθὺς ραγιάδες ζύπνησαν ἑλευθεροί καί δούλοι,
πούβλεπαν τὸ Στρατόπεδο καί μίσα 'σ' ὄνειρό τους,
κι' ὅσοι μὲ τοῦτο ἴδισαν καλά τὸν γαϊδάρο τους,
κι' ἐγὼ καθίνα προσφῶνῶν πολεμιστὴν Ἀρκάδα,
καί μὲ τὸν Περικλίτο μου ἔαπλῶνα 'στὴν λιπακάδα,
καί λέγωντας τῆς ὀδῆς μας 'στὸν ξύλινο κολλήγα
γελῶ τὰ ράσσα τοῦ παπᾶ καί τάντεριᾶ τοῦ Ρήγγ.

Γι' αὐτὸ μὲ γίλοιζι 'πρόβαλε τοῦ Θρόνου τοῦ Ζαρεῖρι
καί μίσα 'στῆς Πρωτοχρομῆς τὸ τραλλοπανηγύρι,
κι' ἐρώναζαν σαλιάρηδες καί φαρλατάδες χαινοί :
εχαρτοπολίμων Βασιληᾶ; ἔμπρός μας παραλαύνει,
κι' ἔς πείσον κατεπάνω τοῦ μικρᾶ χαρτάκιμα στίβα,
καιοῦρες χαρτοπόλιμες, στρατόπεδο 'στὴ Θήβα».

Μὲ τοῦτα τὰ χαρτάκιμα μας, μὲ τοῦτα τὰ λιλιᾶ μας
θὰ κτίσωμε καί σήμερ τὴν φτωγικὴ φωνηρά μας,
μὲ τοῦτα σήμερ κι' ἐγὼ Στρατόπεδα σὰς κάνω,
καί γιὰ τὰ κατορθώματα, πού σοῦπα παραπάνω,
γι' αὐτὰ πού κλονάργησα κι' ἐκίνα πού δὲν εἶπα
στέλλουν δὴ βάζα καί πρὸς σὲ, τὸν γέρο παραλαίπα,
κι' ἔς δειχῆς ἔξοικεπα 'στὴν πρῶτηχη τὴν μαζία,
πού ἔθρραται νὰ προσκυνᾷ τοῦ Παλατιοῦ τὰ βάζα.

Βάζα χρυσα, βάζ' ἄργυρα, καί βάζα φαρφουρένια,
ὁπότεν ὁ Θεόδωρος πρὸς τοὺς πιστοὺς σὰς δειχῆρ
θαρρεῖ κανένας πῶς; βασαῖ τὸν Πάππ' ἀπὸ τὰ γίνεσι
καί τί κτιζαῖς ἐρωτικαῖς ἐπάνω σας δὲν ρίγινη.
Γιὰτὶ δὲν πέρνετε ζωὴ καί λόγο καί μιλιζᾷ
νὰ πῆ-ε πῶς; ἰγίνατε πεισίοσι Βασιληᾶ;

Τὰ βάζα στίκονται βουβὰ καί θὰ σταθοῦν ἀκόμα
ὡς νὰ χορτάση γιὰ καλὰ τοῦ Κορδονοῦ τὸ κόμμα.
Ποῦ; ξερεῖ κι' ἄλλ' ἂν δὲν σταλοῦν 'στὸν γέρο Στρατη-
μὸς τότε καθὲ βάζο μας θὰ τσακισθῇ 'στὴ μίσση [λάττ,
κι' ἴσως νὰ γίνῃ λήκυθος μὲ ἄκρηρα γιμάττη
σὺν στέλλουν τὸ Ρ ω μ α ἰ κ ο 'στὸ διάβολο πεισίοσι.

II. — Βάζα βάζα τὸν βαζῶν,
δῶρα τούτου τοῦ καιροῦ,

γιὰ τὸ πείσμα τὸν χαζῶν,
πού γκαρίζουν κουτουροῦ.

Βάζα βάζα τὸν βαζῶ,
δῶρα Γεωργίου πρώτου,
νὰ τὰ βλέπη καθὲ ζῶ
καί νὰ κἀνῃ τὸ σταυρὸ του.

Βάζα βάζα τὸν βαζῶ,
πού θὰ σπάσουν μιά φορά
'σ' τοῦ Ρωμηοῦ τοῦ μασκαρᾶ
τὸ κεφάλι τὸ πιῶ.

Δῶρο τζόγγι, δῶρο ρίνο,
καί στολίδι λαμπερό,
δινετὶ μου νὰ σὰς δίνω
νὰ περνοῦμε τὸν καιρὸ.

(Ταυταῦτα προσεφώνησαν τὰν ὀράποδα τὰ ξύλινα,
ὅπου δὲν ἔχουν σπῆτι των μήτε δὴ βάζα πῆλινα,
κι' ἐπῆλθε κατανόησις παροξυσμῶς πολλῆς
κι' ἔπασαν κι' ἐπροσκύνησαν τὰ βάζα τῆς Αὐλῆς).

Τοῦ Βλάχου Λεξικόν Ἑλληνογαλλικόν.

Χαῖρε, φωνάζει κι' ὁ Ρ ω μ ῆ ρ ος ἰλιγγίων καί φρίττων,
ἔργον σοφόν, ἀντάξιον πολυετῶν καμάτων,
κι' ἐπῆλθον στεφάνωμα τὸν μόχθων τὸν ἀτρότων
τῆς τιμημένης κορυφῆς τὸν καθ' ἡμᾶς γραμματικόν.
Μένε κλεινὸν ἐγκαύχημα πρὸς ἀμύλλαν καί νίκην,
τιμὴν πρὸς τὸν ἐργάτην σου περιφανῆ νὰ δώσῃ,
καί κόσμησε περίβλεπτον σεμνὴν βιβλιοθήκην
'Ἑλληνικῆς νεότητος πρὸς γράμματα σφειώσης.
Χαῖρε λοικόν, ἀπαύγασμα περικαλλὲς ἰβρώτων
καί τόσου μαρτυρίου,
μὰ χαῖρε λέγω καί πρὸς σὲ, τυπογραφεῖον πρῶτον
τοῦ Π Σκακελάρηου,
πού θαυμαστάς ἐτύπωσεσες μὲ τὸν ἀδρὸν σου πλοῦτεν
καί Λεξικόν τοιοῦτον.

Καί καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Νάχη τοῦ Ρέτσιλ τὸ πογγί, τοῦ Ρέτσιλ τὸ κερέρι,
καί τὸν καιρὸ 'τοῦ χιερ,
ἐλμπερὶ νὰ τὸ γλεντοῦ κι' ὀλημερὶ νὰ μπαῖνω
μὸς 'στὸ Λ ο ὕ β ρ ο τὸ γνωστὸ, τὸ κομματοκουσμένο,
νὰ πέρνω τῆς περιφραμῆς τῆς Λάμπας τῆς Ἰηληβίνι,
τὰ φαρφουρᾶ, τὰ κρόσταλλα, τὸν πλοῦτον πού θαρμάνει.
'Ἄλλος 'στὸ Λ ο ὕ β ρ ο, βρᾶ παιζᾷ, πού σφῆνιμα βασιλεύει...
αὐτὸς ὁ Κανελίποουλος τῆς βίδας μας σαλεύει.